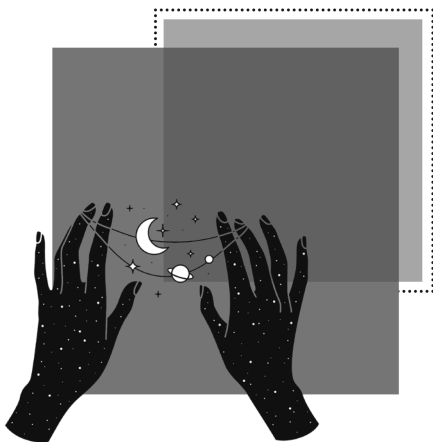

ЛЮДМИЛА ДЯДЧЕНКО

Кедем

Харків
«ФОЛІО»
2021

кедем кедем кедем кедем кедем кедем кедем

кедем кедем кедем кедем кедем кедем кедем кедем

∴ ∴ ∴

що лишиться від тебе? усохле листя і пара шкур?
які скидав мов гадюка? сухі полини?
амброзії пуп'янки? грецькі боги любили той дур
але що богам добре не жінці боги не ми
від амброзії алергія (маска лікарська як чадра)
від сухого листя зайвий шум серед ночі і марень
що лишиться від мене ти ж усе був собі забрав
що порівняно хлопчик той карл що у клари корали
хоча що лишається від усіх: символ спогади чи брехня?
від ісуса — хрест від ван гога — соняхи
від гюго — квазімодо
і від світу кістки усіх кого Бог загнав
на цю землю під це небо у цю пригоду

19.09.2019

кедем кедем кедем кедем кедем кедем кедем

∴ ∴ ∴

чим похизуєшся? на міліні сидиш
календар облетів у тінь позачасся

Господи поручися за мене... Ти ж
за ісаю ручався
в радості і не в радості в правоті й помилках
виправдай мене Боже: то все від душі дурної.
засинає вчорашній день на моїх руках
і приходить новий — старається та не гоїть.
наперед хіба знаєш: буде рубець чи грубий шов
поможе пігулка чи мусить боліти довіку...
шкода зámків і шкода піску що на них пішов
шкода що я досі не тямлюсь на ліках

2.09.2018

кедем кедем кедем кедем кедем кедем кедем кедем

∴ ∴ ∴

я приїду і валізи викину
і хай доля тепер назад поспробує їх збере
озиватимусь до чайок криками
пам'ятаючи їхні історії в мінорі де
ти почувеш мене тепер
бо вже густий
голос маю: уперта і говірка
одягнувши на себе твої мости
я піду углиб материка
ти почувеш віддавши шану своїм богам
я не їхала довго ти не кликала довше — квити
всі роки поки ні слово моє ні нога
я завчала що тобі говорити

10.09.2017

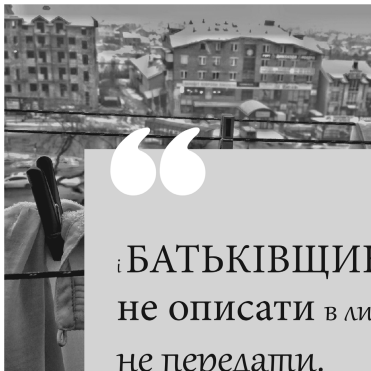
кедем кедем кедем кедем кедем кедем кедем кедем

∴ ∴ ∴

капітане я бачу землю на якір наш
бачу град не без мурів але без вежі
павичі де місцеві в обід вистукують марш
із хмарочосів тихцем архангели стежать
все звіряючи з нормами на скрижальях
потопаючи блаженним лицем у CO₂
капітане ця столиця так глибоко жалить
що зриває мені капелюшка. себто дах.
обезсилівши від побаченого в підзорну трубу
задихаючись від печалі що за горло руками душить
капітане дайте команду я зйду
капітане
дозвольте зійти. я хочу цієї суші

17.10.2014

кедем кедем кедем кедем кедем кедем кедем кедем

“

і БАТЬКІВЩИНИ
не описати в листі.
не передати.
не розказати.

”

кедем кедем кедем кедем кедем кедем кедем кедем

∴ ∴ ∴

горнеться кицькою свіжий ландшафт до ніг
тут тебе ще не було і не пахло
стрілка з годинником нібито носоріг:
груба важка і ходить нагло
хто тебе зрозуміє: пальма ачи молюск
скислу таку й перелічену не своїми?
двері аби відчинив іншими зжитий люкс
скільки тобі шліфувати неточні рими?
поки істерику чайки вгамують — стій
убираючи в себе піни й піску карати
і батьківщини не описати в листі.
не передати. не розказати.

21.04.2017

ЗМІСТ

«що лишиється від тебе?..»	6
«чим похизуєшся? на міліні сидиш...»	7
«я приїду і валізи викину...»	8
«капітане я бачу землю на якір наш...»	9
«горнеться кичькою свіжий ландшафт до ніг...»	11
«евкаліптовий сон холодний...»	12
«як назвати галеру і хто весла мнятиме?..»	13
«тут загублено все. ще небо хіба забрати...»	14
«заговори осене дощем дрібним чи...»	15
«бліда. висока. і до своїх бажань глуха...»	16
«віконечко з неба аби натякнути про дім...»	17
«вже майже нема її така осінь шустра...»	18
МАТЬ КІВЩИНИ	20
«викинь мені туза — тягне на козирі...»	25
«спочатку хурделиця псом до ноги...»	26
ДИПТИХ	28
«я би тобі маякнула розіграти щасливий фінал...»	31
«ми знайомились довго. і всі свідомі...»	32
«у гаремі місце є завжди. гарем — це тісно...»	33
«вирізувала. виколупувала. і викидала з брудним папером...»	34
«де словниковий запас завчений однак малий...»	35
«захищати із сил останніх лишки свободи...»	37
«просять слів наче можна в них перекласти...»	38
«музика плавила ноги й підбори...»	39
«і навіть сни зачепившись довгим носом...»	40
«тут немає річки яка б замерзла...»	42

«ханім нещаслива. печальна ханім ефенді...»	43
«поза звуком немає мови а прив'язаний крок...»	44
«вечорниці. сьогодні що не жінка — ворожка...»	45
«багато снігу. транспорт не повезе...»	46
«а зима для морозу діда...»	47
«під одудів свист ніяковіють круки...»	49
К Е Д Е М	50
«у краї де товар продають лише тим...»	55
«немодні фіранки предками забутого фасону...»	56
«я розкладаю карти і бачу не хрестю...»	57
«запереч своє сказане — порадуй...»	58
«зробимо шпаківню. давай що-небудь...»	59
«як не просять третього рота так мене...»	60
«мухи кусливі літо закінчене день добіга...»	61
П Е Р С Ь К І Д О Р О Г И	62
«втекла вилетіла впливля з...»	67
Д И П Т И Х	68
«подивись не лініся: селитимусь уже скоро...»	70
«із часу до часу я звиклася би...»	72
«слизько ступати між рибою по хвилях...»	74
«чекаючи вдалого часу на виїзд ньютонана...»	75
«коли аладдін полетить по свою ясмін...»	77
«ще там цвіло щось колюче...»	78
«прибрати усе з-під ніг аби не плутало...»	79
«ослика маю — купи мені батога...»	80
<i>Юрій Ковалів. Кедемські візії Людмили Дядченко . . . . .</i>	83
<i>В'ячеслав Левицький. Винайдення Азії . . . . .</i>	89